

CONSILIUL LEGISLATIV

București, 26.05.2026

Bp. 220 / 195 b26

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor

Analizând propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor (b220/15.04.2026), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/1786/20.04.2026 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D351/20.04.2026,

CONSILIUL LEGISLATIV

344 / 26.05.2026

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare completarea Legii nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în principal în sensul dotării locuințelor individuale și apartamentelor din clădirile de locuit în care locuiesc „persoane din categoriile vulnerabile” cu detectoare de fum și detectoare de monoxid de carbon.

2. Propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea prevederilor art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Menționăm că, din redactarea Expunerii de motive, nu reiese că soluțiile preconizate au fost precedate de o temeinică fundamentare, luându-se în considerare interesul social, **politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne**, așa cum prevede art. 6 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, subliniem că Expunerea de motive nu respectă **structura** instrumentului de prezentare și motivare, prevăzută la art. 31 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit normelor de tehnică legislativă menționate *supra*, instrumentul de prezentare și motivare trebuie să prezinte cerințele care reclamă intervenția normativă – cu referire specială la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, finalitatea reglementării propuse, cu evidențierea elementelor noi – și să cuprindă **secțiuni distincte** privind impactul socioeconomic, impactul financiar asupra bugetului general consolidat, **impactul asupra sistemului juridic, subliniind implicațiile asupra legislației în vigoare, consultările derulate în vederea elaborării prezentei propuneri**, precum și măsurile de implementare, respectiv modificările instituționale pe care le presupune aplicarea noului act normativ.

Precizăm că, potrivit considerentelor exprimate în Decizia Curții Constituționale nr. 682/2012, „*Lipsa unei fundamentări temeinice a actului normativ în discuție determină, [...], încălcarea prevederilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) [...]*”. Totodată, sunt aplicabile și considerentele statuate prin Decizia Curții Constituționale nr. 139/2019¹.

5. Semnalăm că soluțiile legislative preconizate la **art. 19¹ alin. (3)**, de stabilire a condițiilor aplicării etapizate a prevederilor referitoare la dotarea cu detectoare de fum și detectoare de monoxid de carbon, cu alte cuvinte a **criteriilor în funcție de care urmează a se stabili o ordine de prioritate** la dotarea cu detectoarele respective, precum și la **art. 19² alin. (2)**, de stabilire a **criteriilor de eligibilitate pentru accesarea programelor de sprijin** pentru dotarea locuințelor aparținând categoriilor vulnerabile cu detectoare de fum și de monoxid de carbon la nivel de **hotărâre a Guvernului**, încalcă **principiul ierarhiei actelor normative**, consacrat la **art. 1 alin. (5) din Constituția României**, afectând previzibilitatea și accesibilitatea reglementării.

Totodată, definiția **categoriilor vulnerabile** preconizată la **art. 19¹ alin. (6)**, prin trimiterea generică la legislația în vigoare în domeniul asistenței sociale, lipsește reglementarea de predictibilitatea necesară.

---

¹ „Fundamentarea temeinică a inițiativelor legislative reprezintă o exigență impusă de dispozițiile constituționale menționate, întrucât previne arbitrarul în activitatea de legiferare, asigurând că legile propuse și adoptate răspund unor nevoi sociale reale și dreptății sociale”.

6. Precizăm că, în actuala redactare, soluția legislativă preconizată pentru art. 19² alin. (3) este **susceptibilă de încălcarea principiului autonomiei locale** consacrat de art. 120 alin. (1) din **Constituția României, republicată**. Astfel, potrivit textului constituțional menționat *„Administrația publică din unitățile administrativ-teritoriale se întemeiază pe principiile descentralizării, autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice”*. Totodată, art. 121 alin. (1) din Legea fundamentală prevede că *„Autoritățile administrației publice, prin care se realizează autonomia locală în comune și în orașe, sunt consiliile locale alese și primarii aleși, în condițiile legii”*.

În dezvoltarea acestor dispoziții constituționale, regimul autonomiei locale este reglementat de Ordonanța de urgență nr. 57/2019, privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare. La **art. 5 lit. j)** din acest act normativ, autonomia locală este definită ca *„dreptul și capacitatea efectivă a autorităților administrației publice locale de a soluționa și de a gestiona, în numele și în interesul colectivităților locale la nivelul cărora sunt alese, treburile publice, în condițiile legii”*.

În acord cu această definiție, potrivit art. 129 alin. (1) din același act normativ, *„Consiliul local are inițiativă și hotărăște, în condițiile legii, în toate problemele de interes local, cu excepția celor care sunt date prin lege în competența altor autorități ale administrației publice locale sau centrale”*. Potrivit alin. (2) lit. b) al aceluiași articol, consiliul local exercită *„b) atribuții privind dezvoltarea economico-socială și de mediu a comunei, orașului sau municipiului;”* iar, în exercitarea acestor atribuții, potrivit alin. (4) lit. a), consiliul local **aprobă, la propunerea primarului, bugetul unității administrativ-teritoriale, virările de credite, modul de utilizare a rezervei bugetare și contul de încheiere a exercițiului bugetar.**

Prin urmare, fiind o chestiune de interes local, aspectele privind finanțarea unor programe pot fi aprobate numai de consiliul local, în virtutea autonomiei locale conferite.

Dând expresie principiului autonomiei locale, în componenta sa financiară, art. 16 alin. (1) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, prevede că *„Unitățile administrativ-teritoriale au dreptul la resurse financiare suficiente, pe care autoritățile administrației publice locale le pot utiliza în exercitarea atribuțiilor lor, pe baza și în limitele prevăzute de lege”*.

Menționam că, potrivit prevederilor art. 14 alin. (5) din Legea nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare, *„După aprobarea bugetelor locale pot fi aprobate acte normative cu implicații asupra acestora, dar numai cu precizarea surselor de acoperire a diminuării veniturilor sau a majorării cheltuielilor bugetare aferente exercițiului bugetar pentru care s-au aprobat bugetele locale respective”*.

7. Așa cum se va arăta *infra* cu titlu exemplificativ, prin modul în care este redactată, propunerea legislativă nu respectă prevederile art. 6 alin. (1) teza I din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căroră *„Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă”*.

De asemenea, aceasta nu se conformează prevederilor cuprinse în aceeași lege la art. 8 alin. (4) teza I – *„Textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce”* – și la art. 36 alin. (1) – *„Actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc (...)”*.

Referitor la aceste aspecte, Curtea Constituțională s-a pronunțat în mai multe rânduri, statuând că *„una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative”*, orice act normativ trebuind *„să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat”* și că *„respectarea prevederilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative se constituie într-un veritabil criteriu de constitutionalitate prin prisma aplicării art. 1 alin. (5) din Constituție”*².

8. Textul propunerii legislative prezintă imperfecțiuni de redactare și de tehnică legislativă, care nu îi asigură claritatea, precizia și predictibilitatea necesare. Ne referim, în special, la următoarele aspecte:

8.1. Textul preconizat, la art. I pct. 1, pentru art. 2¹, prin caracterul său de generalitate, este lipsit de eficiență. Mai mult decât atât, în partea sa de debut, textul propus pentru alin. (3) al acestui articol

² A se vedea paragraful 35 din Decizia Curții Constituționale nr. 22/2016 care trimite la Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, Decizia nr. 17 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2015, paragrafele 95 și 96).

se referă la cazul constatării unor neconformități în cadrul locuințelor, fără a preciza în ce ar putea consta aceste „**neconformități**”.

Apoi, textul face vorbire despre dispunerea „cu prioritate” a unor măsuri, printre care și de „**conformare voluntară**”, fără a fi clar ce reprezintă această conformare voluntară și fără a stabili **care sunt faptele care constituie contravenții**, atâta vreme cât se face referire la aplicarea sancțiunilor contravenționale.

Pe de altă parte, în text este utilizată sintagma „autoritățile competente” care, prin gradul mare de generalitate, nu conferă normei claritate, accesibilitate și predictibilitate.

8.2. La textul propus, la **pct. 2**, pentru **art. 19¹ alin. (1) și (4)**, menționăm că este irelevant să se facă referire la faptul că persoanele respective „**domiciliază**” în locuințele respective, fiind suficient să se prevadă că acestea locuiesc acolo. Totodată, semnalăm că, la **alin. (3) și (4)** ale articolului sus-menționat, limbajul folosit este inadecvat, utilizându-se exprimări de genul „**obligățiile ... se aplică**”.

8.3. Textul propus, la **pct. 3**, pentru **art. 19²**, nu are legătură tematică cu Secțiunea a 6-a „Obligațiile administratorului, conducătorului instituției, utilizatorului și salariatului”, nefiind respectate prevederile art. 61 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căroră „*Prevederile modificate sau care completează actul normativ trebuie să se integreze armonios în actul supus modificării ori completării, asigurându-se unitatea de stil și de terminologie, precum și succesiunea normală a articolelor*”.

*

* *

Având în vedere cele arătate mai sus, propunerea legislativă nu poate fi promovată în actuala redactare.

PRESEDINTE
Florin IORDACHE

București
Nr. 476/18.05.2026